

IG I³ 460

460 Olim in ecclesia Byzantina in Parthenone, nunc EM 6729. Duo fragmenta quae inter se coniunguntur, supra et a sinistra integra, undique optime polita, a. 0,86, l. 0,16, cr. 0,17.

Litt. Att. magnificae ΡΞ, a. 0,016; numeri (in vv. 4–5. 11–12. 16. 17) a. 0,032–0,043. Spatia maioribus numeris singulis adhibita spatia litteris binis adhibita aequant. De litteratura vid. Meiggs, *JHS* 86, 1966, 93. *Phot. BCH* 91 p. 72; Guarducci, *Epigrafia greca* II 194 fig. 46.

Edd. IG I 297; IG I² 354; Dinsmoor, *Ep.* 1937–II, 507–11 (SEG X 257); Donnay 71–5. 80–3. (SEG XXIV 53); *ML* 54 B. Cf. Cavaignac, *Études* XLVIII–L et 89–90; Kolbe, *SB Ak. Berlin* 1929, 286. *Ect.*

a. 438   ἐπιστά[ται -----]
τάδε ἔλ[αβον -----] ἀργ]-
ύριον *vacat* [*vacat* -----]

[Ρ]Η[Η] -----
5 [Ρ]ΔΔ -----
χρυσί[ο -----]
ετο : HH -----
Κάλλα[ισχρος -----] ἀνέ]-
θεκεν -----
10 ἀναλό[ματα -----]
[.]Η[-----
[Ρ]ΔΔ -----
ἀπεργα[σία -----]
[Ρ]ΗΗ[Ρ]ΔΔ -----
15 κατὰβλ[εμα -----]
ΔΔΔ -----
ΗΗΗ -----
χρυσί[ο -----] ἀγά]-
[λ]ματι π-----

Supplementa 23 litt. in singulis vv. elaborare conatus est Dinsm.: 1–12 ἐπιστά[ται ἀγάλματος χρυσῶ] | τάδε ἔλ[αβον παρὰ ταμῶν· ἀργ] | ὄριον *vacat* | [Ρ]Η[Η]([Η]ΔΔΔΔΡΤΤ)|[Ρ]ΔΔ-- | χρυσί[ο δὲ σταθμὸν περιεγένη] | ετο : HH [. . . τὸ ἀναθέματος ἡὸ] | Κάλλα[ισχρος Ἀφιδναῖος ἀνέ]|θεκεν *vacat* | ἀναλό[ματα *vacat* | [Ρ]Η[Η]([Η]ΗΡXXXXHH)|[Ρ]ΔΔ-- || 6–7 χρυσί[ο . . . ? . . . προσεγένη]|ετο dubitanter Donn. || 13–17 numeros, quos suppl. Dinsm., vide ap. ipsum (SEG X 257 v. 16 ΔΔΔ[ΔΤΧ κτλ. corrigendum est] || 13 ἀπεργα[σία τὸ βάθρο] haesitanter Donn. 81 || 18–19 χρυσί[ο περιτιμέματα τοῖ ἀγά]λματι π[ερίεγενετο--] Dinsm.; χρυσί[ο προσεργασία τοῖ ἀγά]λματι π[ερίκειμένον] aut χρυσί[ον ἐονέθε ἐς τὰ τοῖ ἀγά]λματι π[ερίκειμένα πέταλα] Donn. 82, qui etiam de vocibus ἀπεργασία et κατὰβλεμα agit.

Titulum summationem expensarum totius operis habuisse nunc consentiunt omnes. Narrat Philoch. *FGrHist.* 328 F 121 ἐπὶ Θεοδώρου (*ms.* Πυθοδώρου) τὸ ὄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεῶν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. Cui si credendum est (Thucydides enim (II 13,5) de 40 talentis auri loquitur, Diodorus (XII 39) de 50), habetis 44 T. auri = 616 T. pecuniae argenteae (de ratione 14:1 cf. nn. 449 389–391; 458 15–18). In hac summatione dicitur curatores (a quaestoribus) recepisse plus quam 700 T., minus quam 1000 T.

Conferenda sunt quae e singulis recensibus nn. 453–458 dispiciuntur. Quae curatores receperunt, pependerunt, quia, ut opinamur, tantam auri molem non uno anno sed sensim emi oportebat, ita ut quaestores id pecuniae solum darent, quo ad aurum quod suppeditaret egerentur. Habetis igitur expensas:

n. 453	?
n. 454	?
n. 455	34 T. 2858 dr. 2 ob.
n. 456	160 T.
n. 457	26 T.
n. 458 a	100 T.
n. 458 b	minime 33 T. 2347 dr. 1 ob.
	minime 353 T. 5205 dr. 3 ob.

91 Athen: Abrechnung über die Materialien für die Athenastatue des Phidias 438

IG I² 354; *ML* 54.B; IG I³ 460; (Fornara 114 B).

Zwei Fragmente einer Marmorstele von der Akropolis in Athen (EM; EG II 194). Attische Schrift.

[Die] Epista[tai* der goldenen Statue] | erh[ielten] folgende (Be-träge) [von den Schatzmeistern an Si]]lber(geld) *vacat* [*vacat*] | 700 [+ 147 T(alente*)] | 520 (Drachmen*) [-] | golden[-] | 200 (Drachmen) [+ x (?)] | Kalla[ischros – weih]|te [-] | 10 Ausga[ben –] 100 T(alente) [+ x +] | 70 (Drachmen) [-] | Ausfüh[rung –] | 770 (Drachmen) [-] | 15 In-nenge[rüst (?) –] | 30 Talente [+ x +] | 300 (Drachmen) [-] | golden[– für die Sta]|tue [-]

K. Brodersen / W. Günther / H.H. Schmitt: Historische griechische Inschriften in Übersetzung. Bd. 1: Die archaische und klassische Zeit, Darmstadt 1992, Nr. 91 (= Texte zur Forschung; 59)